

РЕШЕНИЕ

№ 11074

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4433** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на П. И. П., от [населено място], чрез пълномощника си адв. Ц. Т., срещу Решение № 1103 от 29.02.2024 г., постановено по АНД № 5836/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-014691/04.08.2022 г. на началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането на П. И. П. за нарушение на 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева.

В жалбата са развити съображения за неправилност на решението, поради постановяването му при неправилно приложение на закона. Иска се от съда да отмени решението на СРС. Претендира разноски.

В съдебно заседание, касатора не се явява, представлява се адв. Т., която поддържа жалбата на сочените основания. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната

жалба е неоснователна.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 05.07.2022 г. около 14:05 часа в [населено място], П. И. П. управлявала товарен автомобил „Пежо 206 АФФ“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към ул.“509-та”, като на кръстовището с ул.“554-та“ била спряна за проверка от полицейските служители Д. и Г., като при проверката се установило, че няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от П. автомобил, собственост на Б. П..

Въз основа на посоченото младши автоконтрольор А. Д. е съставил срещу П. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 689000 от 05.07.2022 г. за нарушения на чл. 638, ал. 3 КЗ, като същия е предявен на нарушителката, която го подписала с отбелязването, че има възражения. Препис от акта ѝ е бил връчен.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-4332-014691/04.08.2022 г. на началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането на П. И. П. за нарушение на 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева, като същото е връчено на 06.03.2023 г. В законоустановения 14-дневен срок, на 10.03.2023 г. П. е подала жалба срещу посоченото наказателно постановление.

Горепосочената фактическа обстановка е установена по безспорен начин от показанията на свидетеля Г. и от писмените доказателства по делото.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена. Според съдът правилно е определена нарушената материалноправна норма, което отговаря на установената фактическата обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението, както в АУАН, така и в наказателното постановление. Заключение е, че глобата е съобразена с тежестта на нарушението и вината на жалбоподателя, като е наложена в размер, който е фиксиран и няма правна възможност да се изменя, като се намали, поради което е потвърдил оспореното наказателно постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав споделя установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и преценката, че нарушението се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени доказателства. Разпитан е актосъставителя и са обсъдени събраните писмени документи. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Между описанието на нарушението в АУАН и в НП съществува пълно

единство, като не е накърнено правото на защита на наказаното лице да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него.

В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т. 10. 1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, а именно-застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство.

Застраховката "Гражданска отговорност" е задължителна застраховка, съгласно чл. 483, ал. 1 от КЗ. В цитираната разпоредба /т. 1 е предвидено, че договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. Това задължение не изключва възможността и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. Този извод се налага и от санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, според която лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева.

В конкретния случай безспорно е установено по делото, че в посочените в наказателното постановление ден и час касаторката е управлявала МПС - собственост на съпругът ѝ, за което е нямало сключена застраховка "Гражданска отговорност". Водачът на процесното МПС, преди да започне да го управлява, е бил длъжен да се убеди дали е имало сключена за него валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, което в случая тя не е сторила. От доказателствата представени по делото е видно, че касаторката П. И. П. има сключен граждански брак с Б. И. П. от 10.11.2010 г. (л. 8), а в свидетелството за регистрация на автомобила от 06.07.2016 г. (л. 9), като в него е записано като собственик именно Б. П..

В тази връзка и относно наведените съображения, че автомобила е СИО, настоящия състав следва да посочи следното. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от СК, вещните права, придобити по време на брака в резултата на съвместен принос, принадлежат на общо на двамата съпрузи, независимо на това чие име са придобити. Съпрузите имат равни права върху общото имущество (чл. 24, ал. 1 от СК). Съпругеска имуществена общност възниква върху вещите и вещните права, придобити от съпрузите по време на брака в резултат на съвместен принос, независимо от това на чие име са придобити – чл. 21, ал. 1 от СК (в.с. и Тълкувателно решение № 5 от 29.12.2014 г. на ВКС по тълкувателно дело № 5/2013 г. ОСГТК). В настоящото производство обаче не бяха представени доказателства, че процесният лек автомобил е СИО, както и няма такива за това Б. П. и П. П. да са договорили режим на разделност по реда на чл. 37, ал. 3 от СК преди придобиване на лекия автомобил. Освен горепосоченото удостоверение за брак, не са представени други доказателства, поради което съдът приема за недоказано, че касаторката е съсобственик на процесният автомобил. В случая е безспорно, че касаторката П. се явява лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за което се предвижда глоба в размер на 400 лв., съгл. чл. 638, ал. 3 КЗ.

Водим от изложеното, съдът счита, че правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 3 от КТ, която предвижда административно наказание "глоба" в точно установен размер от 400 лева.

Настоящата касационна инстанция счита и че в случая не е налице и приложимост на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на касаторката за присъждане на разноси е неоснователно.

Водим от изложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1103 от 29.02.2024 г., постановено по АНД № 5836/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: